

יורינדה ויורינדל

ביער גדול ועבה עמדה פעם טירה ובה גרה מכשפה. ביום היא הפכה את עצמה לחתול או לינשוף אך בערב חזרה לצורה אנושית. היא יכלה לקסם חיות וציפורים וכשתפסה אותם, שחטה אותם, בישלה ואכלה. אם מישהו התקרב מרחק מאה צעדים לטירה היה צריך להישאר במקומו ללא תנועה עד שהיא שחררה אותו, אבל אם הייתה זו בחורה צעירה ויפה היא הפכה אותה לציפור וסגרה בכלוב. היו לה כבר בטירה שבעת אלפים כלובים כאלה עם ציפורים נדירות.

הייתה פעם גם נערה יפה מכל האחרות ושמה יורינדה. הארוס שלה היה יורינדל והם אהבו זה את זה מאוד ונהנו מחברתם. פעם, כשרצו שוב לשוחח ביחידות על אהבתם יצאו לטייל ביער. "אבל תשמרי שלא לגשת קרוב מדי לטירה" הזהיר יורינדל את ארוסתו. אך היה זה ערב יפה, שמש זרחה בין העצים, ותורים השמיעו את כולם הבכייני. הזוג הצעיר

לא שם לב לאן הם הולכים ובסוף תעו ביער ולא ידעו איך לחזור הביתה. יורינדה ישבה על אזוב רך ובכתה ויורינדל הסתובב כדי לחשוב על דרך חזרה. השמש עמדה כבר לשקוע כשהוא פתאום ראה בין השיחים את חומת הטירה. הוא נבהל נורא ונעצר במקום. ואז שמע את יורינדה שרה

"ציפור בעלת צוואר אדום

"שרה בשקט, בשקט

"היא שרה על מותו של היונה

"בשקט, ציקוט, ציקוט".

יורינדל הביט עליה וראה שהיא הפכה לזמיר, ששר "ציקוט, ציקוט, ציקוט".

מיד הופיע אוח גדול בעל עיניים זוהרות ובקריאה "הו, הו, הו" הסתובב שלוש פעמים מעליהם. יורינדל עמד כמו מאובן. הוא לא יכול היה לזיז לא רגל ולא יד. וכשהשמש שקעה הופיע לפנייהם אישה זקנה, גיבנת, צהובה כולה עם עיניים אדומות גדולות, ואף עקום שהגיע כמעט עד סנטרה. היא מלמלה דבר מה, תפסה את הזמיר והלכה איתו

משם. יורינדל לא יכול היה לעשות דבר והזמיר נעלם. בסוף האישה הזקנה הופיעה שוב ואמרה בקול קודר "צחיאל, צחיאל ברוך תהיה צחיאל וכשירח זורח שחרר את הנער." הכישוף ירד ויורינדל יכול היה כבר שוב לזוז. הוא נפל על ברכיו לפני המכשפה וביקש שתשחרר את יורינדה, אך לשווא. יורינדל בכה והתייפח, אך לשווא. הוא הלך משם והגיע לכפר זר. שם התחיל לרעות צאן במשך זמן רב. מדי פעם הלך סביב הטירה אך לא קרוב מדי. לילה אחד חלם יורינדל שמצא פרח אדום יפה ובתוכו פנינה וגדולה. הוא קטף בחלומו את הפרח והלך איתו אל הטירה וכל מה שבא במגע עם הפרח השתחרר מכל כישוף. למחרת, מיד כשהתעורר, יצא יורינדל לשדות והתחיל לחפש פרח דומה לזה שעליו חלם. הוא חיפש כך תשעה ימים וביום התשיעי בבוקר מצא פרח כזה. באמצע הפרח הוא ראה טיפת טל גדולה שנראתה כמו פנינה. עם הפרח האדום הוא הלך עכשיו אל הטירה.

כשהתקרב עד מאה צעדים לחומות הטירה לא נעצר ויכול היה לגשת עד השער. הוא שמח מאוד. בפרח שלו נגע בשער וזה נפתח מיד. הוא נכנס לחצר והקשיב מאין יבוא ציוץ של ציפורים רבים, ובסוף אמנם שמע אותם. הוא נכנס לאולם ושם ראה את המכשפה כשהיא מכילה שבעת אלפים ציפורים שלה שבכלובים. כשהיא ראתה את יורינדל כעסה, אך לא יכלה לגשת אליו אפילו שני צעדים. הוא לא שם לב עליה אבל התחיל לבדוק את הכלובים. אך בין הציפורים ראה מאות זמירים. איך יכול היה להבחין ביורינדה? וכשכך חיפש הרגיש פתאום שהמכשפה תפסה כלוב אחד והתכוונה לצאת איתו מהאולם. הוא קפץ מיד ונגע בכלוב עם הפרח שלו. המכשפה לא יכלה לעשות דבר, והנה יורינדה עמדה לפניו, חיבקה אותו והוא ראה שהיא יפה כמו קודם. עכשיו הם ביחד שחררו את כל הציפורים והפכו אותם שוב לנערות. הזוג יורינדה ויורינדל הלכו שמחים הביתה.